

حکایت

تین چھپو

تين محهيو

تقديم: المدرسة العزبة هيوستن

مصورة: حوراء بهن ملا زهير بهائي هريانه والا

سنة ١٤٣٩ هـ

ايڪ چھوٽو تالاب هتو اها ٽين ۳ مڇيو رھتي هتي،

ايڪ مڇھي گھني سست انے ڪام چور هتي،

بيجي مڇھي ٿوڙي چالاک هتي،

انے ٿيبي مڇھي گھني چالاک هتي

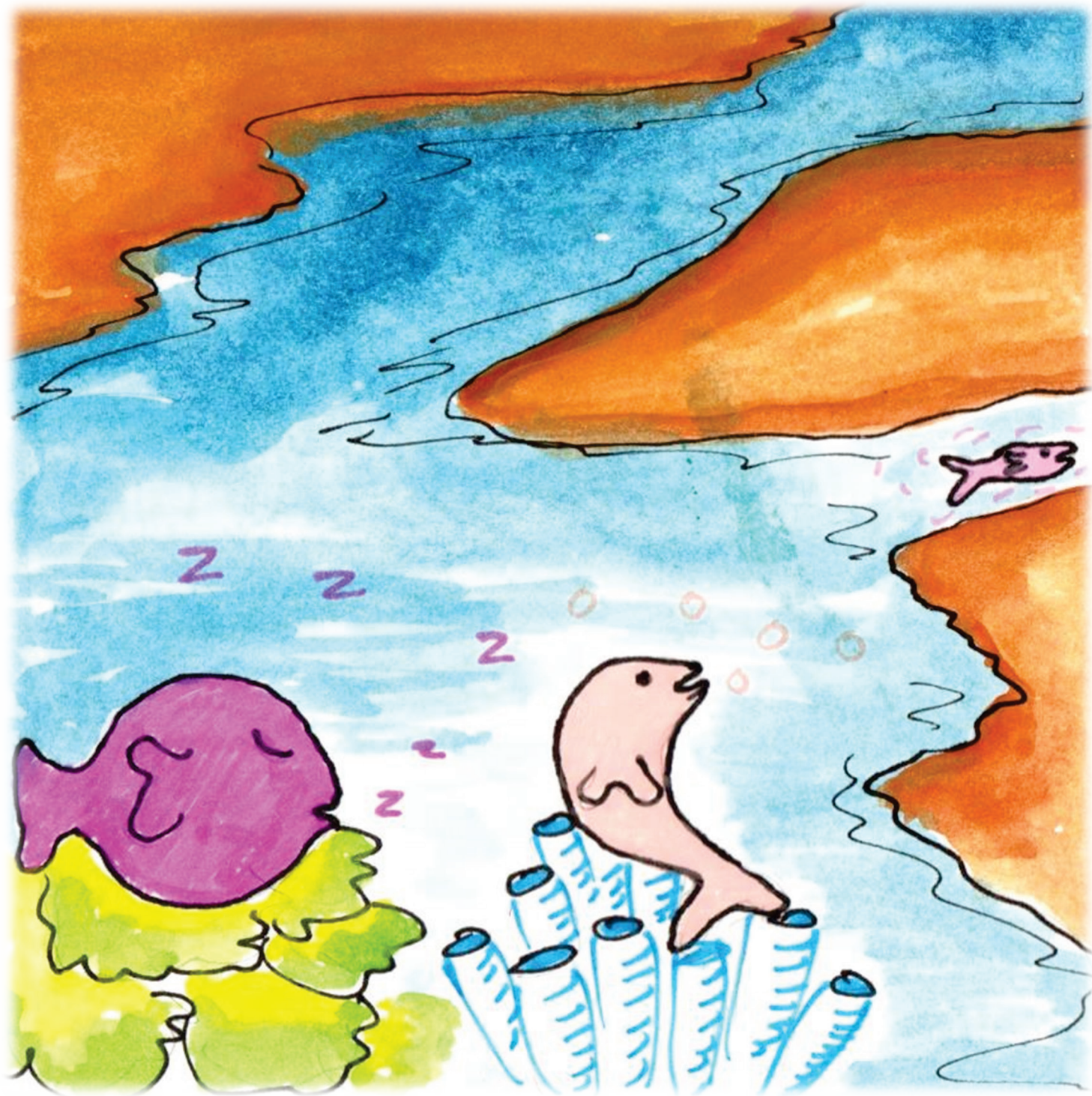
تالاب نا نزديك ايك ندي هتي جه نوپاني جهرن ني
مثل تالاب طرف اوتو، ايك دن بے ۲ مچھي مار نو وه
تالاب سي گذر تهيو، تالاب ما مچھيو ديكھي ايم راي كيدي
كه بيجه دن مچھي پڪرواني تياري ساڻه تالاب پر اوڙسے، يه
سگلا ني وات سني نه مچھيو نه فڪر تهئي گئي،

جہ مچھی گھنی چالاک ہتی انے پوتانو کام وقت نا
پہلے تمام کری لیتی اھنے ایک رای سوجھی، جہ نہر سی
ندی نو پانی تالاب ما اوتو وھاں سی یہ نندی نی طرف
چلی گئی انے پوتانی جان بچاوی لیڈی انے بے فکر تھی
گئی،

بيجي مچهي جه تهوري چالاک هتي اهنه بهي يه
رأي خيال ما اوي ، مگر ايم سوچو که مچهي مار اوسے
تيوارے چلي جاسے ،

انے تي جي مچهي تو اتني سست هتي که اهنه خيال ما
بهي نه رهيو که مچهي مار اوانا چھے ، يه تو پوتانا حال ما
مست تھئي تالاب ما تيري رهي هتي،

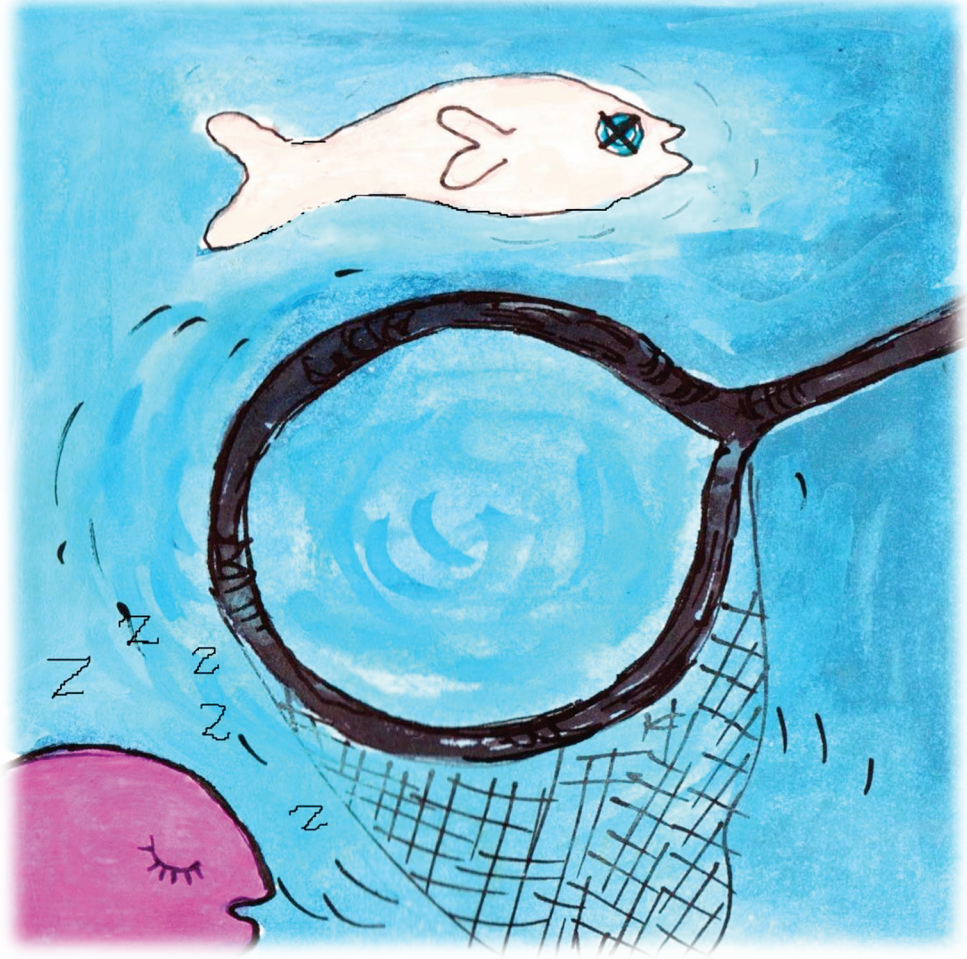

تاکہ بیجو دن تھیو، بیوے مچھی مارا یا، یہ بیوے نے
دیکھی چالاک مچھی ندي طرف جاوانا مرستہ نا نزدیک
پہنچی، مگر مچھی مارو یہ مرستہ نے بند کری دیدو ہتو،
تیوارے اہنے احساس تھیو کہ 'اج نو کام کال پر ٹالوانو'
انجام چھے، ہوئے بچوا واسطے یہ بیجا مرستہ و دھوندوا
لاگی، کیم کہ جہ چالاک ہوئی یہ مصیبتہ نا وقت

نا اميد ٿئي نه بيٽهي نه جائي ، بلڪه الڳ الڳ حيله
سونجي مصيبت سي بچواري ڪوشش اني محنت ڪري ،

تو چالاک مچهي نه ايڪ راي سوجهي ، يه ايم ديکهاؤ
کيدو که يه مري گئي چهي ، اني مردار مچهي ني مثل پاني
نا اوپر تيروا لاگي ، مچهي ماراهني مردار سمجها اني خيال
کيدو که يه تو هوئي ڪئي ڪام ني نههي تو اهني پاني ما سي

نڪالي تالاب انے ندي نا درميان زمين پر موڪي ڏيڍي،
ته ۽ وقت يه ڪوڊي ن۽ نه ر نا وهتا پاني ما دور نڪلي گئي،

هوے تو فقط ايك ۛ مچهي باقى رهي گئي، جه
سست تهي، بے فكر تهي، مچهي ماراھنے پڪڙي نه لئي
گيا.

رسول اللہ ﷺ فرماتے ہیں:

التَّادِيبُ نِصْفُ الْعِيشِ

تدبیر کرو زندگی نو اردھو حصہ ہے

